

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. rugsėjo 6 d.*

„Bendra užsienio ir saugumo politika — Iranui taikomos ribojamosios priemonės siekiant užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimui — Lėšų įšaldymas — Pareiga motyvuoti — Teisė į gynybą — Teisė į veiksmingą teisminę gynybą — Akivaizdi vertinimo klaida — Nuosavybės teisė — Proporcingumas“

Byloje T-434/11

Europäisch-Iranische Handelsbank AG, įsteigtas Hamburge (Vokietija), iš pradžių atstovaujamas solisitorių S. Ashley, S. Gadhia, advokato H. Hohmann, QC D. Wyatt ir baristerio R. Blakeley, vėliau – S. Ashley, H. Hohmann, D. Wyatt, R. Blakeley, solisitorių S. Jeffrey ir A. Irvine,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovojamą F. Naert ir R. Liudvinavičiūtės-Cordeiro,

atsakovę,

palaikomą

Europos Komisijos, iš pradžių atstovaujamos E. Paasivirta ir S. Boelaert, vėliau – E. Paasivirta ir M. Konstantinidis,

ir

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos S. Behzadi-Spencer, A. Robinson ir C. Murrell, padedamų baristerių J. Swift ir R. Palmer,

įstojusių į bylą šalių,

dėl prašymo panaikinti, pirma, 2011 m. gegužės 23 d. Tarybos sprendimą 2011/299/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 136, p. 65), antra, 2011 m. gegužės 23 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 503/2011, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 136, p. 26), trečia, 2011 m. gruodžio 1 d. Tarybos sprendimą 2011/783/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 319, p. 71), ketvirta, 2011 m. gruodžio 1 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1245/2011, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 319, p. 11), ir, penkta, 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 (OL L 88, p. 1), kiek šie aktai susiję su ieškovu,

* Proceso kalba: anglų.

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai K. Jürimäe (pranešėjas) ir M. van der Woude,
posėdžio sekretorius N. Rosner, administratorius,
atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. vasario 20 d. posėdžiui,
priima šį

Sprendimą¹

Ginčo aplinkybės

(Praleista)

Procesas ir šalių reikalavimai

- 18 Ieškovas šią bylą pradėjo ieškiniu; šį ieškinį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2011 m. rugpjūčio 3 d.
- 19 Atskiru dokumentu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo tą pačią dieną) ieškovas pateikė prašymą nagrinėti šią bylą taikant pagreitintą procedūrą, kaip numatyta Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76a straipsnyje. 2011 m. rugsėjo 12 d. sprendimu Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininkas atmetė šį prašymą.
- 20 Dokumentais (juos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo atitinkamai 2011 m. spalio 27 d. ir 2011 m. lapkričio 14 d.) Europos Komisija ir Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė pateikė prašymus įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų. 2012 m. sausio 23 d. nutartimi Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininkas patenkino šiuos prašymus.
- 21 Raštu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2012 m. sausio 19 d.) ieškovas prašė leisti pakeisti reikalavimus atsižvelgiant į tai, kad buvo priimti 2011 m. gruodžio 1 d. aktai. 2012 m. kovo 12 d. sprendimu Bendrojo Teismo ketvirtoji kolegija leido pakeisti reikalavimus ir ieškinio pagrindus ir nustatė terminą – iki 2012 m. balandžio 23 d., per kurį ieškovas turi tai padaryti.
- 22 Dokumentu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2012 m. balandžio 23 d.) ieškovas pakeitė savo reikalavimus ir ieškinio pagrindus, atsižvelgdamas į tai, kad buvo priimti 2011 m. gruodžio 1 d. aktai (toliau – pirmasis reikalavimų pakeitimas).
- 23 Raštu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2012 m. balandžio 27 d.) ieškovas vėl pakeitė savo reikalavimus ir ieškinio pagrindus, atsižvelgdamas į tai, kad buvo priimtas Reglamentas Nr. 267/2012 (toliau – antrasis reikalavimų pakeitimas).
- 24 Dokumentais (juos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo atitinkamai 2012 m. birželio 20 d. ir 2012 m. birželio 25 d.) Taryba ir Jungtinė Karalystė pateikė savo pastabas dėl pirmojo ir antrojo reikalavimų pakeitimų.

1 — Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

- 25 Atsižvelgdamas į teisėjo pranešėjo pranešimą, Bendrasis Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir taikydamas Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones šalims raštu pateikė klausimus, į juos šalys atsakė per nustatytą terminą.
- 26 Per 2013 m. vasario 20 d. posėdį šalių buvo išklaudyta ir jos atsakė į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.
- 27 Ieškinyje ir pirmajame ir antrajame reikalavimų pakeitimuose ieškovas Bendrojo Teismo prašo:
- nedelsiant panaikinti ginčijamus aktus, kiek jie su juo susiję,
 - pripažinti, kad Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punktas, Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalis ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalis jam netaikytini,
 - priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 28 Taryba, palaikoma Komisijos, Bendrojo Teismo prašo:
- visų pirma atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
 - nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinimo atveju pripažinti, kad sprendimų 2011/299 ir 2011/783 padariniai lieka galioti, kol įsigalios Įgyvendinimo reglamento Nr. 503/2011, Įgyvendinimo reglamento Nr. 1245/2011 ir Reglamento Nr. 267/2012 panaikinimas, ir nepanaikinti šių reglamentų nedelsiant,
 - priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.
- 29 Jungtinė Karalystė Bendrojo Teismo prašo atmesti ieškinį kaip nepagrįstą.

Dėl teisės

(Praleista)

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti, teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą pažeidimu

(Praleista)

Dėl pirmos dalies, susijusios su pareigos motyvuoti pažeidimu

(Praleista)

Dėl antros dalies, susijusios su teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą pažeidimu

(Praleista)

– Dėl galimybės ieškovui remtis teisės į gynybą užtikrinimo principu

(Praleista)

– Dėl tinkamų motyvų nebuvimo ir pakankamos informacijos ieškovui nepateikimo

(Praleista)

– Dėl nepranešimo iš anksto apie ieškovo įtraukimą į sąrašus pirmą kartą

(Praleista)

– Dėl nepakankamos formalios peržiūros, nes neįvyko susirinkimas ir Tarybos atstovai ieškovo neišklausė

(Praleista)

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida

(Praleista)

Dėl kaltinimo, kad Taryba neįrodė, jog įvykdyti ginčijamų aktų motyvuose nurodyti sandoriai

(Praleista)

Dėl kaltinimo, kad neįvykdytos ieškovo įtraukimo į sąrašus ir palikimo juose sąlygos

(Praleista)

¹²³ Atsižvelgiant į šalių pateiktus argumentus, reikia nustatyti, ar, kaip teigia Taryba, dėl ginčijamų aktų motyvuose nurodytų sandorių ieškovas galėjo būti įtrauktas į sąrašus. Kadangi minėti sandoriai vyko „2009 m.“, „praėjus nedaug laiko nuo 2010 m. rugpjūčio mėn. pradžios“, „2010 m. rugpjūčio mėn.“ ir „2010 m. spalio mėn.“, t. y., išskyrus 2010 m. spalio 27–31 d. vykdytus sandorius, prieš tai, kai 2010 m. spalio 27 d. įsigaliojo Reglamentas Nr. 961/2010, kaip numatyta jo 41 straipsnio pirmoje pastraipoje, reikia nustatyti, pirma, ar 2010 m. spalio 27–31 d. sandoriai įvykdyti pagal 2007 m. balandžio 19 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui (OL L 103, p. 1) ir, antra, ar vėlesni sandoriai įvykdyti pagal Reglamentą Nr. 961/2010.

¹²⁴ Pirmiausia Bendrasis Teismas išaiškina Reglamento Nr. 423/2007, dėl kurio taikymo pateikė šalims klausimus raštu, 7–10 straipsnius ir Reglamento Nr. 961/2010 16–19 straipsnius ir 21 straipsnį, siekdamas nustatyti kompetentingos nacionalinės institucijos, šiuo atveju *Bundesbank*, suteikto leidimo teisinę galią. Šiuo klausimu pažymėtina, kad Reglamento Nr. 423/2007 7–10 straipsniai iš esmės atitinka Reglamento Nr. 961/2010 16–19 straipsnius, todėl jie bus nagrinėjami kartu. Be to, pastarojo reglamento 21 straipsnyje yra nuostata, susijusi būtent su Irano subjektų vykdomų ar jiems skirtų lėšų pervedimų tvarkymu. Paskui Bendrasis Teismas nagrinės, ar šiuo atveju ginčijamų aktų motyvuose nurodyti sandoriai buvo įvykdyti laikantis minėtų nuostatų, kaip tvirtina ieškovas.

¹²⁵ Pirma, dėl Reglamento Nr. 423/2007 7–10 straipsnių ir Reglamento Nr. 961/2010 16–19 straipsnių ir 21 straipsnio aiškinimo primintina, kad aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą, taip pat teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (1983 m. lapkričio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Merck*, 292/82, Rink. p. 3781, 12 punktą).

- 126 Pirmiausia konstatuotina, kad, viena vertus, Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta, kad išaldomos visos šių reglamentų atitinkamai IV ir V prieduose ir VII ir VIII prieduose nurodytiems asmenims, subjektams ir organizacijoms priklausančios, jų turimos, jų valdomos arba kontroliuojamos lėšos ir ekonominiai ištekliai (toliau – lėšų išaldymo principas).
- 127 Kita vertus, Reglamento Nr. 423/2007 8–10 straipsniuose ir Reglamento Nr. 961/2010 17–19 straipsniuose iš esmės numatyta, kad „nukrypdomos“ atitinkamai nuo Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio ir Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio „kompetentingos valstybių narių institucijos <...> gali nutraukti tam tikrų lėšų arba ekonominių išteklių išaldymą, jeigu laikomasi [šiose nuostatose išvardytų] sąlygų“. Šios sąlygos iš esmės susijusios su lėšų ir ekonominių išteklių numatomu naudojimu ir, kaip numatyta Reglamento Nr. 423/2007 9 ir 10 straipsniuose ir Reglamento Nr. 961/2010 18 ir 19 straipsniuose esančiuose nukrypti leidžiančiuose nuostatose, su išankstiniu pranešimu apie leidimus Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos Sankcijų komitetui arba kitoms valstybėms narėms ir Komisijai, nelygu, koks atvejis. Be to, Reglamento Nr. 423/2007 9 ir 10 straipsniuose ir Reglamento Nr. 961/2010 18 ir 19 straipsniuose nustatyta, kad šie leidimai gali būti suteikti „[kompetentingų nacionalinių institucijų] manymu, tinkamomis sąlygomis“. Dėl šių formuluočių reikia pateikti toliau išdėstytas pastabas.
- 128 Pirma, iš šių nuostatų matyti, kad kompetentingos nacionalinės institucijos tam tikromis aplinkybėmis, išimties tvarka nukrypdomos nuo lėšų išaldymo principo, gali nutraukti tam tikrų lėšų išaldymą. Norėdamos tai padaryti, jos turi vertinti kiekvieną konkretų numatomą sandorį, kad patikrintų, ar įvykdytos sąlygos, kurioms esant jos gali nutraukti išaldymą. Todėl atitinkami subjektai turi prašyti leidimo dėl kiekvieno sandorio, patenkančio į šių nuostatų taikymo sritį. Taigi pagal Reglamento Nr. 423/2007 8–10 straipsnius ir Reglamento Nr. 961/2010 17–19 straipsnius kompetentingos nacionalinės institucijos negali apibendrintai leisti vykdyti tam tikros kategorijos sandorių, dėl kurių atitinkami subjektai neprivalėtų kiekvienu konkrečiu atveju prašyti leidimų.
- 129 Antra, priešingai, nei teigia Taryba, toks leidimas patvirtina sandorio, kurį leista vykdyti, teisėtumą atitinkamai pagal Reglamentą Nr. 423/2007 arba Reglamentą Nr. 961/2010. Taigi Taryba, išskyrus išskirtines aplinkybes, kurias privalo įrodyti, ribojamųjų priemonių, ateityje taikytinų leidžiamiems sandoriams, priėmimo negali grįžti atitinkamai Reglamento Nr. 423/2007 8, 9 ar 10 straipsniu arba Reglamento Nr./ 961/2010 17, 18 ar 19 straipsniu. Tačiau vien abstraktus leidimas, nesant kiekvienu konkrečiu atveju suteikto leidimo, Tarybai nėra privalomas.
- 130 Reglamento Nr. 423/2007 8–10 straipsnių ir Reglamento Nr. 961/2010 17–19 straipsnių kontekstas, visų pirma šių reglamentų bendra struktūra, patvirtina šią teksto analizę. Atsižvelgiant į Reglamento Nr. 423/2007 8–10 straipsnių ir Reglamento Nr. 961/2010 17–19 straipsnių vietą šiuose reglamentuose, atrodo, šie straipsniai yra lėšų išaldymo principo, įtvirtinto atitinkamai prieš juos esančiuose Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnyje ir Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnyje, išimtis.
- 131 Galiausiai toks aiškinimas remiantis teksto ir konteksto analize suderinamas su reglamentais Nr. 423/2007 ir Nr. 961/2010 siekiamu tikslu, be kita ko, užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimui ir išlaikyti tarptautinę taiką ir saugumą atsižvelgiant į branduolinių ginklų platinimo keliamą didelę grėsmę.
- 132 Antra, kalbant apie sandorius, įvykdytus tarpininkaujant į sąrašus neįtrauktam subjektui, kad būtų galima atlikti mokėjimus arba kaip per trečiosios galimybės procedūrą padengti į sąrašus įtrauktų subjektų skolas (toliau – sandoriai, įvykdyti tarpininkaujant į sąrašus neįtrauktiems subjektams), konstatuotina, kad nei Reglamente Nr. 423/2007, nei Reglamente Nr. 961/2010 nėra aiškių nuostatų, pagal kurias tokie sandoriai leidžiami.

- 133 Tačiau iš reglamentų Nr. 423/2007 ir Nr. 961/2010 nuostatų, bendros struktūros ir jais siekiamo tikslo matyti, kad sandoriai, įvykdyti tarpininkaujant į sąrašus neįtrauktam subjektui, nėra savaime teisėti ir kad, siekiant užtikrinti Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio ir Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio veiksmingumą, atitinkami subjektai privalo įsitikinti tokių sandorių teisėtumu prireikus paprašę kompetentingų nacionalinių institucijų leidimo.
- 134 Pirma, pagal Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 4 dalį ir Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 4 dalį draudžiama sąmoningai ir apgalvotai dalyvauti veikloje, kurios tikslas yra tiesiogiai arba netiesiogiai išvengti šių straipsnių 1, 2 ir 3 dalyse nurodytų priemonių arba kuria daromas toks poveikis. Šios priemonės yra draudimo priemonės, kurių nepaisymas yra atskiras pagrindas skirti sankcijas, įskaitant baudžiamąsias, pagal taikytiną nacionalinę teisę, kaip numatyta Reglamento Nr. 423/2007 16 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento Nr. 961/2010 37 straipsnio 1 dalyje (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Afrasiabi ir kt.*, C-72/11, Rink. p. I-14285, 34 ir 35 punktus).
- 135 Be to, Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 4 dalyje ir Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 4 dalyje nurodydamas veiklą, kurios tikslas yra tiesiogiai arba netiesiogiai „apeiti“ šių nuostatų 1–3 dalyse įtvirtintas draudimo priemones arba kuria daromas toks poveikis, Sąjungos teisės aktų leidėjas turi galvoje veiklą, kurios tikslas – išvengti, kad tokia draudimo priemonė būtų taikoma ją vykdančiam asmeniui, arba kuri turi tokį poveikį (šiuo klausimu žr. 134 punkte minėto Sprendimo *Afrasiabi ir kt.* 60 punktą). Minėtose Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 4 dalyje ir Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 4 dalyje įtvirtintos kumuliacinės žinojimo ir valios sąlygos įvykdytos tuomet, kai vykdant šiose nuostatose nurodytą veiklą dalyvaujantis asmuo sąmoningai siekia tiesiogiai ar netiesiogiai apeiti su šia veikla susijusį draudimą arba jį apeina. Šios sąlygos taip pat įvykdytos, kai atitinkamas asmuo suvokia, kad jo dalyvavimas vykdant tokią veiklą gali turėti tokį tikslą ar poveikį, ir sutinka su tokia galimybe (šiuo klausimu žr. 134 punkte minėto Sprendimo *Afrasiabi ir kt.* 67 punktą).
- 136 Taigi sandoriai, įvykdyti tarpininkaujant į sąrašus neįtrauktam subjektui, gali pažeisti Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 4 dalyje ir Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 4 dalyje įtvirtintą draudimą, nes jais siekiama įvykdyti finansines operacijas, kurios reikalingos į sąrašus įtrauktam subjektui, o tokia sandoryje dalyvaujantys subjektai faktiškai siekia tokio tikslo arba žino, kad jų dalyvavimas tokia sandoryje gali turėti šį tikslą ar poveikį, ir sutinka su šia galimybe. Tokiomis aplinkybėmis subjektas, tvirtinantis, kad įvykdyti sandoriai, nelygu, koks atvejis, suderinami su Reglamentu Nr. 423/2007 arba Reglamentu Nr. 961/2010, turi įrodyti, kad neįvykdytos draudimo sąlygos, įtvirtintos Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 4 dalyje ir Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 4 dalyje.
- 137 Be to, pažymėtina, kad Reglamento Nr. 961/2010 21 straipsnyje, kuriam nėra atitiktens Reglamente Nr. 423/2007, numatytos specialios nuostatos dėl Irano asmenų, subjektų ar organizacijų vykdomų ar šiems asmenims, subjektams ar organizacijoms skirtų lėšų pervedimų. Konkrečiai kalbant, šiame straipsnyje įtvirtinta pareiga gauti kompetentingų nacionalinių institucijų išankstinį leidimą atlikti bet kokį pervedimą, išskyrus nurodytuosius jo 1 dalies a punkte, kurio suma lygi ar didesnė negu 40 000 eurų. Pagal Reglamento Nr. 961/2010 21 straipsnio 4 dalį toks leidimas suteikiamas, nebent lėšų pervedimu, kuriam atlikti prašoma leidimo, prisidedama prie šioje nuostatoje nurodytų rūšių veiklos. Lėšų pervedimams, kurių suma mažesnė nei 40 000 eurų, išankstinis leidimas nereikalingas, tačiau apie juos reikia pranešti, jei suma viršija 10 000 eurų.
- 138 Skaitant Reglamento Nr. 961/2010 21 straipsnį *a contrario* matyti, kad Irano asmenų, subjektų ar organizacijų vykdomi ar šiems asmenims, subjektams ar organizacijoms, įskaitant, kaip matyti iš šio reglamento 1 straipsnio m punkto, nenurodytus Irano asmenis, subjektus ar organizacijas, skirti lėšų pervedimai iš principo gali būti atliekami, jei įvykdytos tame 21 straipsnyje įtvirtintos sąlygos. Taigi Reglamento Nr. 961/2010 21 straipsnis yra Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnyje įtvirtinto lėšų išaldymo principo išimtis, nes, kaip matyti iš šio reglamento 1 straipsnio i punkto, lėšų išaldymas – bet kokio lėšų pervedimo pakeičiant jų dydį, sumą, vietą, nuosavybę, valdymą, savybes ar paskirtį draudimas.

- 139 Tačiau dėl to, kad, kaip matyti iš ankstesnio punkto, Reglamento Nr. 961/2010 21 straipsnis yra šio reglamento 16 straipsnyje įtvirtinto principo išimtis, manytina, jog Reglamento Nr. 961/2010 21 straipsnį reikia aiškinti pagal to paties reglamento 16 straipsnio 4 dalį. Pagal pastarąją nuostatą draudžiama sąmoningai ir apgalvotai vengti jo 1–3 dalyse nurodytų priemonių. Taigi lėšų pervedimai, kuriuos galima atlikti pagal 21 straipsnį, negali leisti apeiti Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 4 dalyje įtvirtinto draudimo.
- 140 Antra, primintina, kad, kiek tai susiję su tokiomis finansų ir kredito įstaigomis, kaip antai ieškovas, Reglamento Nr. 423/2007 11a straipsnio 1 dalies a punkte, kuris į šį reglamentą įtrauktas 2008 m. lapkričio 10 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1110/2008, iš dalies keičiančio Reglamentą Nr. 423/2007 (OL L 300, p. 1), 1 straipsnio h punktu, įtvirtinta šių įstaigų, kurioms taikomas Reglamento Nr. 423/2007 18 straipsnis, pareiga „nuolat budriai stebėti sąskaitų operacijas“ bendraujant su 11a straipsnio 2 dalyje nurodytomis finansų ir kredito įstaigomis, t. y., be kita ko, su Irane įsteigtomis finansų ir kredito įstaigomis. Remiantis Reglamento Nr. 423/2007 18 straipsniu, šis reglamentas taikomas visiems juridiniams asmenims, subjektams ar organizacijoms, kurie yra įregistruoti ar įsteigti pagal valstybės narės teisę, ir visiems juridiniams asmenims, subjektams arba organizacijoms, kurios vykdo visą verslą arba dalį jo Bendrijoje. Reglamento Nr. 961/2010 23 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyta panaši finansų ir kredito įstaigų, kurioms taikomas šio reglamento 39 straipsnis, pareiga stebėti sąskaitų operacijas.
- 141 Taigi būtų pakenkta Reglamento Nr. 423/2007 7–10 straipsnių kartu su Reglamento Nr. 961/2010 16–19 straipsniais ir 21 straipsniu veiksmingumui, jei į sąrašus neįtrauktas subjektas galėtų nevaržomai vykdyti sandorius tarpininkaujamas į sąrašus neįtraukto subjekto siekdamas padengti skolas arba atlikti mokėjimus į sąrašus įtrauktam subjektui. Iš to matyti, kad į sąrašus neįtrauktas subjektas visada turi įsitikinti tokių sandorių teisėtumu prareikus paprašęs kompetentingos nacionalinės institucijos leidimo.
- 142 Atsižvelgiant į tokį Reglamento Nr. 423/2007 ir Reglamento Nr. 961/2010 aiškinimą, toliau reikia išnagrinėti, ar aptariamam atveju ginčijamų aktų motyvuose nurodyti sandoriai yra teisėti.
- 143 Šiuo atžvilgiu primintina, kad siekdamas įrodyti, jog visi jo įvykdyti sandoriai yra teisėti, ieškovas tvirtina, kad, nelygu, koks atvejis, leidimą vykdyti šiuos sandorius suteikė *Bundesbank*, jie nepateko į ribojamųjų priemonių taikymo sritį arba buvo įvykdyti pagal *Bundesbank* patvirtintą procedūrą, t. y. trečiosios galimybės procedūrą.
- 144 Pirma, Bendrasis Teismas nagrinės sandorius, kurie, kaip teigiama, nepatenka į ribojamųjų priemonių taikymo sritį, antra – sandorius, kuriuos vykdyti, kaip teigiama, suteiktas leidimas, ir, trečia – sandorius, kurie, kaip teigiama, įvykdyti pagal trečiosios galimybės procedūrą.
- 145 Pirma, dėl sandorių, kurie, kaip teigiama, nepatenka į ribojamųjų priemonių taikymo sritį, pažymėtina, kad, viena vertus, ieškovas tik tvirtina, jog kai kurie iš jo sandorių nepatenka į minėtą sritį, tačiau nepateikia šiuo klausimu daugiau argumentų; jo argumentai daugiausia susiję su sandoriais, kuriuos vykdyti suteiktas leidimas, arba patvirtintais sandoriais. Tokiomis aplinkybėmis šį argumentą reikia atmesti kaip nepriimtina, remiantis Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalimi.
- 146 Kita vertus, per posėdį ieškovas pažymėjo, kad *Bundesbank* patvirtinta trečiosios galimybės procedūra pagrįsta tuo, jog pagal šią procedūrą įvykdytiems sandoriams netaikomas Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnis ir Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnis. Tokiomis aplinkybėmis šis argumentas bus nagrinėjamas aptariant sandorius, kurie, kaip teigiama, patvirtinti ir įvykdyti pagal minėtą procedūrą.
- 147 Antra, dėl sandorių, kuriuos vykdyti *Bundesbank* suteikė leidimą, ieškovas tvirtina, kad prareikus jo sandorius vykdyti buvo leista pagal Reglamento Nr. 961/2010 18 arba 21 straipsnį. Atsakyme į Bendrojo Teismo klausimą raštu jis teigia, kad prieš įsigaliojant Reglamentui Nr. 961/2010 jis visada,

kai tai buvo būtina, prašė leidimo pagal Reglamento Nr. 423/2007 8–10 straipsnius. Tačiau siekdamas įrodyti, kad jo sandoriai išties įvykdyti teisėtai, ieškovas ieškinio priede tik pateikia sandorių, kuriuos vykdyti suteiktas leidimas pagal Reglamento Nr. 961/2010 18 straipsnį ir kurie įvykdyti 2010 m. rugsėjo 2 d.–2011 m. liepos 21 d., sąrašą, į kurį įtraukti *Bank Mellat*, *Bank Sepah*, *Bank Saderat Iran* ir *Bank Saderat Plc* (Londono *Bank Saderat*), *Future Bank* ir *Postbank of Iran*. Be to, jis pateikia dešimties leidimų, suteiktų 2011 m. sausio 7 d. ir 24 d., 2011 m. vasario 3 d., 2011 m. kovo 23 d., 2011 m. gegužės 13 d. ir 19 d. ir 2011 m. birželio 16 d. pagal Reglamento Nr. 961/2010 21 straipsnio 4 dalį, „pavyzdžius“, susijusius su sandoriais, įvykdytais pagal trečiosios galimybės procedūrą, kuriems toks leidimas buvo būtinas.

- 148 Pirma, dėl ginčijamų aktų motyvuose nurodytų sandorių, įvykdytų iki 2010 m. rugsėjo 2 d., ieškovas negali pagrįstai teigti, jog jo įtraukimo į sąrašus, grindžiamo 2009 ir 2010 m. įvykdytais sandoriais, sąlygos neįvykdytos dėl to, kad sandoriams, kuriuos jis vykdė 2010 m. rugsėjo 2 d.–2011 m. liepos 21 d., buvo suteiktas leidimas. Todėl ši argumentą reikia atmesti kaip netinkamą, kiek jis susijęs su ginčijamų aktų motyvuose nurodytais sandoriais, įvykdytais iki 2010 m. rugsėjo 2 d.
- 149 Antra, dėl sandorių, kurie įvykdyti po 2010 m. rugsėjo 2 d., pažymėtina, kad šio sprendimo 145 punkte minėtų leidimų pavyzdžių nepakanka pagrįsti ieškovo argumentui, kad ginčijamų aktų motyvuose nurodyti jo sandoriai, įvykdyti po 2010 m. rugsėjo 2 d., yra teisėti. Todėl ši argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą, kiek jis susijęs su tais sandoriais.
- 150 Trečia, dėl sandorių, įvykdytų pagal *Bundesbank* patvirtintą trečiosios galimybės procedūrą, ieškovas per posėdį tvirtino, kad šiems sandoriams, anot *Bundesbank*, netaikomas Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnis arba, nelygu, koks atvejis, Reglamento Nr. 2010/961 16 straipsnis. Be to, priėmus Reglamentą Nr. 961/2010 jis visada prašydavo leidimo pagal jo 21 straipsnį, kai toks leidimas buvo reikalingas. Šiuo klausimu, be to, kad ši argumentą reikia atmesti dėl šio sprendimo 145 punkte nurodytų priežasčių, pirmiausia pažymėtina, jog, atsižvelgiant į šio sprendimo 135–139 punktuose pateiktus argumentus, pagal trečiosios galimybės procedūrą įvykdyti sandoriai pažeidžia Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 4 dalyje ir Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 4 dalyje įtvirtintą draudimą. Remiantis ieškinyje pateiktu apibrėžimu, šių sandorių tikslas – atlikti finansines operacijas, kuriomis suinteresuoti į sąrašus įtraukti subjektai, nes jie visų pirma turėjo suteikti galimybę įvykdyti į sąrašus įtrauktų Irano bankų ankstesnius įsipareigojimus. Ieškovas žinojo ne tik apie Iranui taikomas ribojamąsias priemones, bet ir tai, kad trečiosios galimybės procedūra, nepaisant lėšų išaldymo principo, suteikia galimybę atlikti operacijas, kuriomis suinteresuoti į sąrašus įtraukti bankai.
- 151 Taigi aplinkybė, kad finansų įstaiga vykdė sandorius pagal trečiosios galimybės procedūrą, iš principo gali pateisinti ribojamųjų priemonių priėmimą, nebent kompetentinga nacionalinė institucija leido vykdyti tokius sandorius pagal Reglamentą Nr. 423/2007 arba Reglamentą Nr. 961/2010, ir šie sandoriai, priešingai, nei per posėdį teigė ieškovas, patenka į Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio arba Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio taikymo sritį.
- 152 Tačiau ieškovas tvirtina, kad šie sandoriai teisėti. Siekdamas įrodyti jų teisėtumą, jis ieškinio priede pateikia tokius dokumentus:
- du laiškus, kuriuos *Bundesbank* siuntė ieškovui atitinkamai 2007 m. gegužės 24 d. ir 2008 m. liepos 1 d., kuriuose esanti informacija patvirtinta laiškuose ir elektroniniuose laiškuose, kuriuos tuo pačiu laikotarpiu *Bank Saderat* siuntė ieškovui, ieškovas siuntė *Bundesbank*, *Bundesbank* siuntė *Bank Saderat*, ir telefono pokalbių, vykusių tuo pačiu metu, išskyrus 2011 m. vykusį pokalbį, išklotines, parengtas ieškovo atstovų;

- tris *Österreichische Nationalbank* (Austrijos nacionalinis bankas) laiškus, adresuotus *Wirtschaftskammer Österreich* (Austrijos prekybos rūmai), kurių viename data nenurodyta, o kiti rašyti atitinkamai 2008 m. birželio 27 d. ir 2010 m. rugpjūčio 6 d.; šiuose laiškuose išdėstyti grupės *Relex* (sankcijos) 2007 m. birželio 13 d. susirinkimo rezultatai, *Österreichische Nationalbank* teisinė nuomonė dėl finansinių operacijų ir nauji reikalavimai dėl leidimo priėmus Sprendimą 2010/413;
 - tris audito ataskaitas, iš kurių dvi – atitinkamai 2010 m. gruodžio 16 d. ir 2011 m. gegužės 30 d. – surašė *Bundesbank* atstovai, o trečiąją, 2010 m. gruodžio 23 d., surašė konsultavimo bendrovė (toliau – 2010 m. gruodžio 23 d. ataskaita).
- 153 Šiuo klausimu pažymėtina, pirma, kad pagal *Bundesbank* laiškus „lėšos [galėjo būti] pervestos iš vieno į sąrašus neįtraukto subjekto banko sąskaitos į kito į sąrašus neįtraukto subjekto banko sąskaitą, net jei šiais pervedimais buvo siekiama padengti į sąrašus įtraukto subjekto skolas“. Be to, iš pirmojo *Bundesbank* laiško, rašyto 2007 m. gegužės 24 d., matyti, kad 2007 m. balandžio 18 d. prašymas suteikti leidimą gauti mokėjimą iš *Bank Sepah* buvo „perteklinis“.
- 154 Tačiau Bendrasis Teismas mano, kad, nesant kiekvienu konkrečiu atveju suteiktų leidimų, šių laiškų, patvirtinamųjų laiškų ir telefono pokalbių išklotinių nepakanka įrodyti, kad ginčijamų aktų motyvuose nurodyti sandoriai yra teisėti pagal Reglamentą Nr. 423/2007 ir Reglamentą Nr. 961/2010, remiantis šio sprendimo 136–139 punktuose išdėstytais argumentais. Abstraktaus leidimo vykdyti sandorius, neatsižvelgiant į jų pobūdį ir atitinkamus į sąrašus įtrauktus asmenis, nepakanka. Be to, aptariamai laišku, elektroniniai laišku rašyti ir telefono pokalbių išklotinės parengtos vienais ar dvejais metais anksčiau, nei įvykdyti ginčijamų aktų motyvuose nurodyti sandoriai, išskyrus telefono skambutį, vykusį įtraukus ieškovą į sąrašus. Atsižvelgiant į šio sprendimo 138 punkte nurodytą stebėjimo reikalavimą, apdairi finansų įstaiga turėjo pasiteirauti daugiau su gautu „patvirtinimu“ susijusių detalių.
- 155 Antra, dėl *Österreichische Nationalbank* laiškų pakanka pažymėti, kad ši įstaiga nėra kompetentinga Vokietijos nacionalinė institucija, kaip ji suprantama pagal Reglamentą Nr. 423/2007 ir Reglamentą Nr. 961/2010. Ieškovas vis dėlto įsisteigęs Vokietijoje.
- 156 Trečia, priešingai, nei tvirtina ieškovas, iš šio sprendimo 152 punkto trečioje įtraukoje minėtų audito ataskaitų nematyti, kad jis bet kuriuo atveju visiškai atitinka su ribojamosiomis priemonėmis susijusius reikalavimus. Priešingai, be to, kad dviejose *Bundesbank* surašytose ataskaitose ir 2010 m. gruodžio 23 d. ataskaitoje ieškovo atliktos finansinės operacijos ne analizuojamos išsamiai, o remiamasi vienu pavyzdžiu, 2010 m. gruodžio 23 d. ataskaitoje konstatuota, kad sandoriai, įvykdyti 2010 m. pagal trečiosios galimybės procedūrą, galėjo pažeisti Sąjungos sankcijų politikos tikslus.
- 157 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, priešingai, nei teigia ieškovas, ginčijamų aktų motyvuose nurodyti sandoriai, nesant kiekvienu konkrečiu atveju suteiktų leidimų, nėra teisėti pagal Reglamentą Nr. 423/2007 ir Reglamentą Nr. 961/2010, nes, remiantis šio sprendimo 129 ir 139 punktuose pateiktais argumentais, Taryba galėjo teisėtai remtis šiais sandoriais, kai skyrė ieškovui ribojamąsias priemones.

(Praleista)

Dėl kaltinimo, susijusio su pasiūlymu įtraukti į sąrašus ir įtraukimo į sąrašus peržiūra

(Praleista)

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisėtų lūkesčių apsaugos principo, teisinio saugumo principo ir teisės į gerą administravimą pažeidimu

(Praleista)

Dėl prieštaravimo, grindžiamo Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punkto, Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalies b punkto ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies neteisėtumu

(Praleista)

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su proporcingumo principo, nuosavybės teisės ir laisvės užsiimti verslu pažeidimu

(Praleista)

Dėl 2011 m. gegužės 23 d. aktų panaikinimo poveikio laiko atžvilgiu

(Praleista)

Dėl bylinėjimosi išlaidų

(Praleista)

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2011 m. gegužės 23 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 503/2011, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, ir 2011 m. gegužės 23 d. Tarybos sprendimą 2011/299/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kiek šie aktai susiję su *Europäisch-Iranische Handelsbank AG*.**
- 2. Atmesti likusią ieškinio dalį.**
- 3. *Europäisch-Iranische Handelsbank* padengia tris penktadalius savo bylinėjimosi išlaidų ir tris penktadalius Europos Sąjungos Tarybos patirtų bylinėjimosi išlaidų.**
- 4. Taryba padengia du penktadalius savo bylinėjimosi išlaidų ir du penktadalius *Europäisch-Iranische Handelsbank* patirtų bylinėjimosi išlaidų.**
- 5. Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Pelikánová

Jürimäe

Van der Woude

Paskelbta 2013 m. rugsėjo 6 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.